

Dimecres 15 de març es va celebrar a l'IEC un acte en record al monjo de Montserrat, organista i compositor, en el segon aniversari del seu traspàs

Homenatge al P. Gregori M. Estrada

“El P. Gregori tenia una personalitat rica, amb moltes facetes, que el llibre *Respirar el segle* ens ajuda a descobrir”, va dir el P. Abat Josep M. Soler en el decurs de l’acte, en el qual hi va intervenir també l’autor, Joan Todó Cortiella

Montserrat, març de 2017.

Dimecres 15 de març es va celebrar a la Sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans un acte d'homenatge, senzill i molt emotiu, al P. Gregori M. Estrada i Gamissans, monjo de Montserrat, organista i compositor, traspassat el 18 de març de 2015.

El P. Gregori M. Estrada va ser president de la Societat Catalana de Musicologia (1979-1991), filial de l'Institut d'Estudis Catalans, motiu pel qual l'IEC ha volgut reconèixer

la seva tasca i la seva inspirada aportació a una nova interpretació de la notació medieval del *Llibre Vermell de Montserrat*. El P. Abat Josep M. Soler, que va intervenir en l'acte, va agrair a l'IEC aquest "reconeixement" i a la junta de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia - que va fundar el P. Gregori l'any 1970 i que se celebren ininterrompudament cada estiu a Montserrat- per l'organització d'aquest homenatge.

L'acte va alternar les intervencions del P. Josep Massot, monjo de Montserrat i membre de l'IEC; del director de la secció de musicologia de l'IEC, Romà Escalas; del G. Andreu Martínez, monjo de Montserrat i responsable de les *Trobades*; del president de l'IEC, Joandomènec Ros; a més del P. Abat de Montserrat; amb la lectura de fragments del llibre de Joan Todó *Respirar el segle. Un perfil de Gregori Estrada* (PAMSA), que l'autor es va encarregar de presentar i va explicar detalls del seu treball i de la seva "relació" amb el P. Gregori, que "pràcticament" no es van arribar a conèixer. En aquest llibre, Joan Todó presenta "de la manera més fidedigna" el testimoni del P. Gregori Estrada; tracta d'explicar "la seva vida monàstica, la seva dedicació a l'orgue, l'origen de la iniciativa de les Trobades d'Animadors de Cant i, fins i tot, qui era, què pensava, sobre els esdeveniments d'aquell segle que va viure gairebé tot sencer". La música va tenir un paper destacat en l'homenatge, ja que es van escoltar i cantar peces del P. Gregori Estrada, interpretades la majoria pels membres de Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat, que omplien la Sala Prat de la Riba de l'IEC.

El P. Abat Josep M. Soler, en la seva intervenció, va elogiar el treball de Joan Todó. Va destacar que el llibre estigués encapçalat amb uns versos del poema de Montserrat de Josep M. de

Segarra, “perquè no sols explica d'on ve el títol del llibre –*Respirar el segle*–, sinó que el que diuen aquests versos reflecteixen d'una manera molt clara i en grau superlatiu el que s'ha donat en la vida del P. Gregori”. Els tres elements als quals es refereix el poema “són la tradició monàstica benedictina, sintetitzada per Segarra en *la Regla*; el conjunt de Montserrat amb tot el seu bagatge espiritual, cultural, de vida fraterna i vinculat a les vicissituds de Catalunya; i l'obertura al context social,

cultural, artístic, cívic, en un nivell europeu i mundial –el “respirar el segle” en el llenguatge del poeta-. És des d'aquesta triple base que podem comprendre el P. Gregori –va afegir el P. Abat-. Una base que arrela en la seva condició de monjo, i que va començar a rebre la influència de Montserrat ja en els seus temps d'estada a l'Escolania”.

El P. Josep M. Soler, que va glossar la figura del P. Gregori, va recordar que aquest “va exercir amb excel·lència com a organista, com a compositor, com a gregorianista, com a musicòleg tot i ser autodidacta en aquest camp, com a director del cor de monjos, com a professor de l'Escolania, com a expert en la sonoritat de les campanes... En l'àmbit dels seus estudis, destaquen els que va fer sobre el *Llibre Vermell*, el famós manuscrit medieval de Montserrat, amb els seus cants i les seves danses; i en el qual va estar-hi treballant fins a les darreres setmanes per deixar escrit un text sobre això, amb aportacions molt noves, personals i raonades”.

“El gran interès del P. Gregori per difondre una música d'Església de qualitat i alhora a l'abast de la gent per ajudar-la a viure la litúrgia, el va portar a musicar molts dels textos litúrgics de la Missa i de la Litúrgia de les Hores –va afegir el P. Abat-. Aquest és un llegat molt important que ens ha deixat. El P. Gregori tenia una personalitat rica, amb moltes facetes, que el llibre *Respirar el segle* ens ajuda a descobrir, amb un estil àgil i amè. Ho hem d'agrair a l'autor, Joan Todó Cortiella, i als testimonis que li han aportat informació de primera mà”.

Cal recordar que el llibre *Respirar el segle. Un perfil de Gregori Estrada*, de Publicacions de l'Abadia de Montserrat, es presentarà també a Tarragona el dijous 4 de maig, a les 19h, al Monestir de Sant Josep i Santa Anna – Carmelites Descalces (carrer del Carne, 2. Tarragona).

Gregori M. (Francesc) Estrada i Gamissans

El P. Gregori M. (Francesc) Estrada i Gamissans va néixer a Manresa el 28 d'abril de 1918. Va entrar al noviciat el 30 de juliol de 1933 i va fer la professió simple el 6 d'agost de 1934. La professió solemne la va realitzar al Monestir de Subiaco (Itàlia) el 13 de novembre de 1939 i va ser ordenat sacerdot, a Montserrat, el 10 d'agost de 1941.

Es va formar musicalment a l'Escolania de Montserrat amb els PP Anselm Ferrer, Àngel Rodamilans i Ildelfons Civil, on va aprendre sobretot orgue, violí i violoncel. Paral·lelament a l'entrada al Monestir, l'any 1932, va continuar els estudis d'orgue amb Josep Muset i Ferrer al Conservatori de Música del Liceu. Va cursar els estudis eclesiàstics a Montserrat, que va compaginar amb l'ofici d'organista de la comunitat, suplint el P. Ildelfons Pinell. Durant la Guerra Civil, va continuar els estudis eclesiàstics i musicals als monestirs alemanys de Beuron i Maria Laach, i després va fer un curs de teologia al col·legi benedictí de Sant Anselm de Roma.

En la dècada dels 40 va estudiar harmonia i contrapunt amb Josep Barberà i Cristòfor Taltabull. El 1950 va perfeccionar orgue amb André Marchal i fuga amb Charles Kocchlin, a París. Al Monestir

de Montserrat ha tingut una dedicació destacada com a organista i en els treballs sobre el *Llibre Vermell de Montserrat*, des del punt de vista musicològic i de les danses que conté, i dels Mestres de l'Escolania; al mateix temps, s'ha dedicat també a la composició, sobretot de música religiosa i litúrgica, en llatí i, després del Concili Vaticà II, en llengua vernacle. Va promoure els tallers d'orgueneria de Collbató i de campanes de Monistrol de Montserrat. Era membre de la Societat Catalana de Musicologia, de la qual en va ser president (1979-1991), filial de l'Institut d'Estudis Catalans: des del 1992 era membre emèrit de la Secció Historicoarqueològica d'aquesta institució. Ha estat director del cor monàstic de Montserrat i creador i director de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat. Des del 1957 va intervenir en la construcció de tres orgues per Montserrat; i també va aportar els seus coneixements a la construcció del nou orgue de la basílica. Va fer, a més, la planificació del conjunt de les campanes del Monestir. La seva producció musical, discogràfica i d'escrits sobre música és molt nombrosa.

Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat
93 877 77 75 / 606 942 948 / oscarbardaji@abadiamontserrat.net